

DÂND DRUMUL LA PRESIUNE

Mulțumesc Frate Ruddell. Sunt așa fericit să știu că am un fiu în Evanghelie. [Un Frate spune ceva – Ed.] Da.

Păi, bine. Aceea este bine. Da, eu cu siguranță îl apreciez pe Fratele Ruddell. Și eu-eu cred Pavel o dată a avut un fiu numit Timotei. El l-a chemat pe el fiul lui în Evanghelie.

² Și dacă eu nu sunt chiar sigur, aceasta Flossy Ford, obișnuia să fie? [Sora Flossy spune, "Da." – Ed.] O, doamne! Flossy, eu... A trecut mult timp. Da, a trecut. Îmi amintesc, când eram un băiat, fratele ei, Lloyd, și eu obișnuiam să alergăm în jur împreună. Și ea obișnuia să coacă prăjituri mari, știți voi, și noi veneam sus acolo și mâncam până ce eram aproape scârbiți, de aceasta.

³ Îmi amintesc o dată ei m-au invitat să vin sus, Lloyd m-a invitat. Și noi... Flossy a copt. Ea era doar un copil atunci. Ea a copt un tort mare, și-și noi doar am mâncat până nu am mai putut mânca. M-am gândit, "Acum, am să mă duc să stau toată noaptea cu Lloyd." Cumva a ajuns să se facă întuneric, știți voi, și eu-eu am realizat că eu trebuie să merg acasă. Și astfel eu-eu am ieșit și am alergat pe drum, și speriat ca de moarte, încercând să merg acasă.

⁴ Și eu-eu mi-l amintesc pe tatăl ei. Mama ta este încă în viață, eu presupun. Păi, aceea este bine. Și a curs multă apă pe acel râu în jos de la acele zile. Da. Aici suntem noi acum, amândoi oameni la vârsta mijlocie, bunici. Ei bine, dar, acolo este o Țară unde noi nu vom îmbătrâni niciodată. Vedeți? Sunt așa de bucuros să știu, Flossy, că tu ești în căutarea acelei Țări, și ai asigurarea că tu vei găsi Aceasta.

⁵ Și Jim, cum este Jim? Este el... Da, îmi amintesc aceea. Jim, acela este soțul ei. Și îmi amintesc bine de el. Și știam câțiva dintre copii. Noi cumva, la acel timp, eu am intrat în lucrare, când ei erau căsătoriți, și copiii lor creșteau. Și noi cumva ne-am îndepărtat, știți voi, unul de celălalt.

⁶ Îl văd pe Fratele Lloyd din când în când, strig la el în jos, pe stradă. Ei mi-au gătit de multe ori o masă. Și eu am... ca adevărat frate și soră.

⁷ Acum, eu sunt atât de bucuros să văd că prima presare a Fratelui Ruddell a fost aici în acest loc; să converteze, la începuturi, convertind o tavernă în casa Domnului. Aceea este foarte bine.

⁸ Și, desigur, voi știți, dacă uneori dacă tu poți prevedea ceva, voi știți, și-și atunci aceea o face mai bine. Deci, noi am putut prevedea că acolo era ceva în acest băiat. Și el a fost timid. Tatăl lui și eu, acolo, obișnuiam să lucrăm împreună cu ani în urmă. Și eu am știut pe tatăl său că era unul capabil și cu rezultat, așa că de ce nu ar fi fost aceea în băiat? Eu știu că el avea o mamă dragă. Deci, el a fost crescut bine, astfel el trebuia să fie cu ceva bun în spatele lui, voi înțelegeți. Și acea dorință în inima lui, să îl slujească pe Domnul! Când adâncul cheamă după Adânc, acolo trebuie să fie un Adânc să răspundă la acea chemare. Și sunt așa bucuros să îl văd pe Fratele Ruddell că merge înainte.

⁹ Acest grup minunat de oameni aici sus. Și este un mare privilegiu pentru mine, în această seară, să vin aici sus, și să vorbesc la acest grup de sfinți ce poposesc aici. Noi nu suntem... Acesta nu este locul nostru statornic, voi știți. Noi suntem pelerini. Noi suntem. Noi nu suntem acasă.

¹⁰ Îmi amintesc, Sora Ruddell, cum tu ai venit cu el și ai șezut acolo. Și el își ținea capul aplecat. Și tu aveai multă încredere. Ei cu siguranță o aveau. Ea a crezut că el va-el va predica Evanghelia. Și astfel cu o soție bună ca aceea, și un tată și o mamă, și toți rugându-se pentru el, ceva a trebuit să se întâmple, Frate Ruddell. Astfel aici este aceasta. Și mă rog, Frate Ruddell, că aceasta va fi doar un-un loc de stat pentru tine, de unde să te avâți către cea mai mare înălțime, pentru gloria Evangheliei.

¹¹ Eu știu că Fratele și Sora Ruddell, Max acolo, s-ar simți cu adevărat fericiți cu privire la aceasta, în această seară. Cum mi-ar place să-l văd pe Billy Paul să stea în amvon. Și eu sper să trăiesc ca într-o zi să îl văd pe Joseph stând la amvon. Și aceea este tare bine.

¹² Astfel, truda și necazurile noastre pe care le avem, crescând copiii tineri prin vârsta adolescenței și lucruri, aceea ne face să ne simțim bine atunci. Te uiți în spate și vezi încărunțirea în părul tatălui tău, și lucruri. Amintește-ți, ceva din ale tale-ceva din faptele tale greșite l-a pus acolo. Și aceea-aceea este adevărat.

¹³ Bine, este bine să fiu aici. Și eu sunt doar puțin răgușit. Eu am predicat. Eu și cu Fratele Gene Goad am fost într-o mică călătorie, ieri, și am mers jos. Și peștii mușcau. Și-și astfel noi am avut un timp bun, am venit înăuntru târziu. Și noi cumva am ajuns afară pe apă, și un pic de răceală, dar am încrederea că veți suporta cu mine.

¹⁴ Acum, ne pregătim să pornim într-o campanie de vară, o campanie cam de nouăzeci de zile. Mă aștept să fiu înapoi din nou pe la sfârșitul lui August, începutul lunii Septembrie. Și ne ducem acolo acum. Această-această săptămână, eu încep în Green Bay, Michigan, vin înapoi în Chicago pentru duminică după-amiază, la liceu, la o convenție. Eu voi vorbi la prima convenție a Oamenilor De Afaceri Creștini în Green Bay, Wisconsin. Și apoi, de acolo, către Chicago. Și atunci luni, eu sunt în Chicago, la o-o întrunire convențională, un miting misionar pentru Fratele Joseph Boze. Și apoi mă întorc acasă, ca să merg până în sud, Southern Pines, North Carolina, și jos în South Carolina, apoi dincolo la Cow Palace la South Gate, Los Angeles. Au vreo patruzeci și ceva de biserici Unitariene care sponsorizează acele întruniri. Prima dată când Unitarienii sponsorizează vreodată întrunirea mea.

¹⁵ Apoi, de la înainte-înainte în sus, California prin Oregon, înainte în Canada. Și de acolo, în Anchorage, Alaska. Și

atunci înapoi din nou în această toamnă, unde Fratele Joseph Boze merge în Kenya, Tanganyika, Urban, în Africa, Africa de Sud, să stabilească întruniri pentru mai târziu în toamnă.

¹⁶ Acum, să spun că am o călăuzire să merg la oricare din aceste locuri, eu nu am. Dar eu simt că ar trebui să fie semănată Sămânța pe undeva, făcând orice pot eu să fac pentru Împărăție.

¹⁷ Și acum să ne aplecăm capetele doar din nou pentru un alt cuvânt de rugăciune. Nu pentru că noi nu ne-am rugat, dar mi-ar place doar să-i cer Domnului să mă ajute aici acum, ca să se îngrijească de câteva Cuvinte pentru voi.

¹⁸ Tatăl nostru Ceresc, noi acum ne apropiem de tronul Tău de har, în Numele Domnului Isus, Care ne-a dat permisiunea și ne-a chemat să venim, și ne vor fi acordate lucrurile pe care le cerem, așa cum ne apropiem. Acum, noi nu am cere, deloc, să stăm la judecata Ta. Dar noi vrem să stăm la Scaunul Milei, astfel încât noi să putem obține milă, mărturisind că noi suntem greșiți. Și nu este nimic sănătos în noi. Dar noi ne prezentăm pe noi înșine, Doamne. Nu putem oferi nimic, doar rugăciunea Domnului nostru Isus, și invitația, căci El a spus aceasta: "Cel ce ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are Viață veșnică, și nu va veni la Judecată, ci a trecut din moarte la Viață." Noi credem aceea. El ne-a spus să venim, să cerem orice în Numele Lui, aceasta va fi acordat. Noi credem aceea.

¹⁹ Pe baza credinței noastre, noi venim, cerând ca Tu să binecuvântezi această biserică, și pe fratele nostru grațios, Fratele Ruddell, și familia lui, și toate familiile care sunt reprezentate aici.

²⁰ Așa cum am privit acolo și o văd pe D-na Morris aici, în această seară, și să mă gândesc la zilele ce au trecut. Și, Dumnezeu, așa cum i-am spus ei, multă apă a curs pe râu în jos, și multe primejdii, trudiri, și capcane. Tu ne-ai purtat deja prin ele, Doamne, și încrederea noastră este în Tine, că noi mergem până la capătul drumului, în Tine.

²¹ Binecuvântează acest loc. Pune Numele Tău înăuntru aici, Doamne, și dă-le lor tot ce este cel mai bun care este alocat pentru acest loc. Fie ca răul, așa cum s-a rugat un frate, în această seară, aici, acest bărbat tânăr, s-a rugat ca Tu să iei la o parte toate obstacolele. Acordă aceasta, Doamne. Răspunde-i rugăciunii lui.

²² Vindecă bolnavii care sunt printre noi. Dă mântuire sufletelor care flămânez și însetează după neprihănire. Și acum, Doamne, sfințește vocea și-și strădania robului Tău netrebnic. Și binecuvântează Cuvântul Tău, și fie ca Acesta să nu se întoarcă gol. Dar fie, fie ca Acesta să fie așa, ca Acesta să împlinească scopul pentru care este El. Fie ca Duhul Sfânt să preia lucrurile lui Dumnezeu, în această seară, și să încurajeze inimile noastre, de la cel mai mare până la cel mai mic. În Numele lui Isus Cristos noi cerem aceasta. Amin.

²³ Acum, în această dimineață, am predicat un timp lung. Și nu am știut că o să predic. A fost doar un fel de lecție de învățatură de școală Duminicală. Într-o zi, am predat șase ore. Nu va fi atât de rău, în această seară, sunt sigur.

²⁴ Dar eu am doar un text mic aici, care mi-ar place să citesc câteva Scripturi, pentru că eu știu că Cuvintele Lui nu vor da greș. Ale mele pot. Ale mele pot face aceasta. Și eu voi încerca să țin cuvântul meu drept cu al Lui, și să iau Cuvântul Lui; iau cuvântul meu, să așez un context în jurul Cuvântului Său, așa cum noi folosim pentru un text.

²⁵ Vreau să citesc în două locuri, în seara aceasta. Vreau să citesc în Cartea Proverbelor, în capitolul al 18-lea, și versetul 10, pentru un loc. Și în alt loc, eu vreau să citesc Isaia 32:2. Acum în Proverbe 18:10.

Numele DOMNULUI este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.

²⁶ Și în Cartea lui Isaia, capitolul 32, primul și al doilea verset.

Atunci, împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii vor cârmui cu nepărtinire.

Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.

²⁷ Și acum dintr-un text, eu vreau să folosesc acesta ca text, lăsa... *Dând Drumul La Presiune.* Acela este un text ciudat, "Dând drumul la presiune." Am ales aceasta pentru că, înainte să vin la o adunare, eu încerc întotdeauna să mă rog, și să încerc să îl caut pe Domnul. Nu ca să stau înaintea unei adunări, mică sau mare, unul până la un milion, ar fi să stau acolo nu să fiu văzut sau să fiu auzit, ci să fac ceva pentru a-l glorifica pe Domnul meu, așadar, văzând nevoia oamenilor.

²⁸ Și eu nu aș veni aici să fiu auzit, pentru că nu sunt mare lucru de a fi ascultat; voce slabă, nu un om educat. Și niciodată nu stau cu textul meu; sar peste tot, de la Geneza la Apocalipsa. Și eu nu sunt eu nu sunt un-un-un vorbitor expresiv, dar eu îl iubesc pe Domnul. Și eu-eu nu îl pot iubi pe Cristos până când mai întâi iubesc poporul Lui. Vedeți? Eu trebuie să iubesc poporul Lui. Astfel dacă eu iubesc poporul Lui, atunci eu îl iubesc pe El.

²⁹ Și atunci vreau să fiu cum El a fost. Eu vreau să-să fac obiectivele mele aceleași cu obiectivele care El le-a avut, și, aceea a fost, întotdeauna să încerc să fac bine, să ajut pe cineva.

³⁰ Și văzând această zi în care noi trăim, și știind că această biserică aici are un păstor bun...

³¹ Acum, eu nu spun aceea ca o măgulire, eu o spun din inimă. Dacă am spus orice diferit, eu aș-eu aș fi un ipocrit. Și eu-eu cred că această biserică are un păstor care să stea pe Adevăr, indiferent ce a venit sau ce a trecut. Eu cred aceea. Acea este încredințarea mea în al meu-fiul meu. Și eu-eu cred aceea. Și eu... Și el este tot atât de neînfricat cât de neînfricat poate fi. Și voi... eu cred că el este un om onorabil, om sfânt, trimis de Dumnezeu, cu o slujbă pentru această zi din urmă. Și el propovăduiește aceeași porțiune din Cuvânt pe care eu o propovăduiesc, aceea este din

Geneza la Apocalipsa, chiar în felul în care Aceasta este scrisă. Și mie îmi place aceea. Nici un compromis, doar stă drept cu Cuvântul, și mie îmi place aceea.

³² Dar atunci m-am gândit, cu un om de felul acela, ca eu să pășesc în spatele amvonului lui, încă un bărbat tânăr, ce aş putea spune eu care ar ajuta adunarea lui? Pentru că, de aceea el a vrut ca eu să vin. El este un păstor, și el își păzește oile lui. Și el s-ar gândi că poate acum, să schimbe cumva în jur puțin, el să poate fi ceva care să ajute poporul lui. Și el este interesat de voi. El este interesat de bunăstarea voastră. Zi și noapte, el va merge oricând, oriunde, ajutat să facă orice poate el. Ei bine, acela este-acela este un slujitor real al lui Dumnezeu.

³³ Și cum el a spus, el a spus că m-a împovărat, sau m-a deranjat, sau bătut la cap, sau ceva. El nu face aceea. Aceea mă face să îl iubesc cu atât mai mult, când el continuă să mă solicite, pentru că, aceea, eu iubesc aceea, pentru că el are încredere. Aceasta arată că el nu m-ar fi adus sus înaintea turmei lui dacă el se gândea că eu urma să-i rănesc. Nu. Nici un păstor nu ar face aceea. Pentru că, el se gândește că eu voi face ce era drept. Și acesta este o... el... Acesta este un mare privilegiu ce el îmi acordă când mă solicită să vin. Și mie îmi plac ale lui-obiectivele lui, aceea este "Perseverează până când se întâmplă." Acela este un-un om de credință, și îmi place aceea.

³⁴ Astfel atunci m-am gândit, "Ce să vorbesc eu acestei adunări?" M-am gândit, "Păi, ei sunt probabil pregătiți bine în toate, fără îndoială." Dar acolo este o presiune peste oameni în ziua de azi. Și acea presiune nu are limite, sau ceva linii denominaționale. Aceasta nu are linie de vârstă. Aceasta nu se uită la fața omului. Aceasta este peste tânăr și bătrân, bun și rău. Aceasta este peste fiecare: presiune.

³⁵ Noi trăim într-o epocă nevrotică, tensiune nervoasă. Fiecare este în alergare *aici*, și mergând *acolo*, și mergând nicăieri. Aceasta este doar la acel fel de epocă. Și eu știu că această biserică ar fi plăguită cu aceasta, cum peste tot este plăguită cu aceasta. Tabernacolul este plăguit cu aceasta, peste tot, întreaga lume.

³⁶ Este o zi de presiune. Grabă, grabă; grabă, grabă; grăbește și așteaptă. Conduc nouăzeci de mile pe oră, și apoi să ajungă acasă pentru cină, și așteaptă două ore până este gata. Așa este. Acesta este-acesta este un timp. Și în acea grabă și viteză, te aduce la o tensiune nervoasă. Soția îți spune ceva un pic contrar, tu vrei să izbucnești: temperament. Soțul spune ceva, tu dai din picior și îi spui să meargă în cameră. Vedeți? "Ei bine, acum, soțule, eu nu vreau să mă cert cu tine. Ieși afară acolo."

³⁷ "Soție, oh, eu sunt așa nervos." Vedeți? De ce? Ce se întâmplă? Vedeți?

³⁸ Toată aceasta, împreună, toată tensiunea asta acumulată, apoi rezultatul la aceasta este: făcând ceva greșit, și acționând nepotrivit. Aceea este corect. Acum, aceea îl va face pe sărac să acționeze în felul acela. Va face clasa mijlocie să acționeze în felul acela. Îl va face pe bogat să acționeze în felul acela. Îl va face pe cel greșit să acționeze în felul acela. Îl va face pe cel destul de bun să acționeze în felul acela. Și îl va face pe cel bun să acționeze în felul acela. Pentru că, aceasta este tensiune, fierbere, acumulată. Trebuie să o sufle afară pe undeva. Vedeți? Voi să nu, voi explodați cazanul.

³⁹ Acum, noi aflăm aceea. Aceasta se acumulează așa cum trece ziua. Tu vorbești cu șeful tău, dacă tu lucrezi, "Oh, *așa-și-așa!*" Și dacă tu îi vorbești copilășului, "Vino aici!"

"Mama! Eu sunt..." Vedeți?

Acolo sunteți voi. Aceasta o acumulează. Oooh! Vai!

Vedeți? Tu simți de parcă tu o să ... capul se va desprinde. Eu știu. Eu sunt cu aceasta, în fiecare zi, așa că eu-eu știu ce înseamnă aceasta. Aceasta se acumulează. Eu am fost ...

⁴⁰ M-am gândit la aceasta, seara trecută. Am fost la un anumit spital. Și păstorul nostru, eu am crezut că el era bolnav, dar el era doar obosit. Aleargă, aleargă, aleargă, aleargă, până doar s-a epuizat. Și unii dintre ei au zis, au sunat, au sunat la birou acolo jos, au întrebat dacă eu aş face vizitele lui. Păi, eu am fost toată ziua cu acțiuni de afaceri, și slujitori din diferite locuri. Am spus, "Da." Ei bine, am mers să fac vizitele lui.

⁴¹ Și am mers la un anumit spital. Și ei mi-au dat numele unei femei, și un-și un număr la care era ea. Mă duc sus la acest salon. Am mers acolo la doamnă. Și au-au fost în jur de cinsprezece, douăzeci de minute înainte de timpul de primire pentru vizitatori. Deci am mers acolo și i-am spus doamnei că eram un slujitor și doresc să văd o anume, anume femeie. Ea m-a privit în față. Și ea făcea ceva. S-a întors în jur, mai întâi, și a spus, "Ce vreți?"

Am spus, "Aș dori să știu unde se află în acest salon o *anume-anume* doamnă."

Ea a spus, "Nu știu."

Am spus, "Păi, mi-a fost dat un număr, un anumit loc, și m-am gândit să întreb întâi."

A spus, "Ei bine, dacă aveți un număr, mergeți și căutați-l."

"Vă mulțumesc."

Mă duc jos acolo mă așez la ușa salonului. Am spus, "Este o doamnă aici, cu numele de *Așa-și-așa?*"

"Nu."

Ei bine, am mers înapoi și m-am uitat la biletul meu. Aceea era cum era scris. Astfel mă duc înapoi, și doamna stătea acolo. Am spus, "Acela era numărul greșit."

"Cum ai spus că era numele ei?" Am spus. A spus, "Ea nu este la acest etaj."

"Vă mulțumesc." Am spus, "Mă voi duce la etajul de sus atunci."

Deci, mă duc sus la următoarea sală. Și am mers la... Mai întâi, acolo era un doctor stând la birou, și stând acolo, scărpînându-și capul. Am spus, "Bună ziua!" El doar a privit în sus, a privit în jos.

Păi, m-am gândit, "Mai bine îl las în pace."

Așa că m-am dus puțin mai departe pe culoar, și am găsit o femeie la birou, o asistentă. Am spus, "Scuzați-mă."

A spus, "Ce doriți?"

Si eu am spus, "Este aici sus o doamnă cu numele de *așa-și-așa*?"

Si ea a spus, "Eu nu știu." Și am spus... Ea a spus...

Am spus, "Eu trebuia să am un număr de cameră 321 sau 221." Și am spus, "Am mers la acea sală, și acolo nu era nimeni. Și doamna a spus, 'Aici nu este nimeni numit așa, deci,' a spus, 'poate era la următorul etaj.'"

Și ea a spus, "Păi, atunci de ce nu mergi la doi... 321 atunci."

Am spus, "Vă mulțumesc."

Mă duc jos la 321, eu... sau doi-douăzeci... 321. Am spus, "Este aici o doamnă numită *Așa-și-așa*?" "Nu."

Acolo era o doamnă culcată acolo, a spus, "Ea era vizavi de salon, vizavi de salon acolo pe-pe cealaltă, treizeci-unu."

Am spus, "Vă mulțumesc, doamnă."

Am pășit dincolo, am spus, "Este doamna *Așa-și-așa* aici?"

"Nu. Ei au mutat-o afară. Ea se află la parter."

M-am gândit, "Oh, vai!"

Mă duc îna pui la parter din nou. Eu-eu... Și ea... Ei mi-au dat numărul salonului. Și am coborât la parter, și m-am uitat peste tot... Îmi era teamă să mă duc la acel birou din nou. Astfel eu am privit peste tot în sus și în jos, încercând să găsesc acel număr de salon. Și eu-eu m-am uitat, și nu am putut să îl găsesc.

Ei au mici secții și lucruri separate în acest spital. Deci iată că vine acest doctor pășind în jos, cu stetoscopul în mâna lui, și servietă. Și eu niciodată nu am văzut un bărbat care era de patru picioare înalt și de patru picioare lat [un metru douăzeci înalt și un metru douăzeci lat], dar el chiar cam s-a potrivit cu... El umbla pe-acolo. Am spus, "Bună seara, domnule. Îmi puteți spune unde este salonul cu numărul *așa-și-așa*?"

El a spus, "Sus pe *aici* și afară pe *acolo*."

Am spus, "Vă mulțumesc pentru informația

dumneavoastră." Acela este adevărul. El a spus, "Sus pe *aici* și afară pe *acolo*."

Si am spus, "Vă mulțumesc!" M-am gândit, "Eu încă nu am ajuns nicăieri."

⁴² M-am uitat în spate și acolo era un fel de femeie cu arătare amabilă stând la birou din nou. Am pășit acolo către ea, și am spus, "Bună seara."

Ea a spus, "Cum merg lucrurile?"

⁴³ Am spus, "Doamnă, eu sunt total confuz." Și i-am spus ei povestea mea. Am spus, "Este o doamnă aici pe undeva care merge la operație mâine dimineață, și ea este aproape pe moarte. Eu sunt un slujitor, și păstorul nostru sus acolo nu a putut să-și facă vizitele, și ei mi-au dat mie acest număr."

Ea a spus, "Doar o clipă, Frate Branham, eu voi afla." Ea... "Păi, eu mulțumesc-mulțumesc Domnului."

Ea a lăsat jos totul și a mers pe acolo, și a...

"Oh," a spus, "da, Frate Branham, ea este în salonul *așa-și-așa*, în stânga ta, chiar acolo."

⁴⁴ Am spus, "Îți mulțumesc, foarte mult." M-am întors în jur și m-am uitat.

⁴⁵ M-am gândit, "Asta este, a da drumul la aburi." Fiecare... Aceasta doar devine o-o epocă nevrotică. Fiecare este tot încărcat. Nu mai au timp. Și aceea se acumulează până la un punct că sparge lucrurile. Aceasta determină ca oamenii să aibă resentimente, când ele îi scoate din sărite, și-și spui lucruri pe care tu nu intenționezi să le spui.

⁴⁶ Acum, fiecare este vinovat de aceasta. Eu sunt vinovat. Voi toți sunteți vinovați. Noi, noi facem lucruri sub presiune pe care noi altfel nu le-am face, deci acolo este o-acolo este o presiune în exces acumulată astăzi. Eu cred... Înainte să merg mai departe, aș putea spune aceasta. Eu cred că este vrăjmașul care vine jos și presează. Eu cred că acesta este diavolul.

⁴⁷ Și noi știm că Venirea Domnului este la îndemână. Și Biblia a spus, în zilele din urmă, că, "Diavolul va da târcoale ca un leu răcni tor." Și dacă el ar putea să vă aibă sub presiune, grăbind, alergând peste ceva, tu vei lua decizii care tu nu le-ai lua dacă te-ai așeza jos și le-ai cugeta.

⁴⁸ Cam cu trei ani în urmă, am fost într-o excursie de vânatoare, și am avut un Indian ca ghid. Și eu-eu vânez foarte rapid. Aceasta este, doar așa sunt eu, voi vedeți, unul din acei acumulatori de presiune.

⁴⁹ Astfel, eu-eu vânam cu Indianul, și am sărit de pe cal. Și acolo era ceva elan sus pe munte, și am pornit în jurul curburii. Bătrânul Indian era cu vreo zece ani mai în vârsta de cât mine. El doar găfăia, venind în urma mea. Am spus "Haide, șefule. Haide!"

A spus, "Prea repede! Prea repede!"

M-am gândit, "Oh, bine!" Am spus, "Haide, și pornește."

⁵⁰ El a spus, "Este prea repede!" Am încetinit, viteza doua. "Prea repede!" Am ajuns jos la o umblare. "Prea repede!" Oh, vai!

Am spus, "Șefule, elanul este sus acolo!"

El a spus, "El stă acolo. El a fost născut acolo."

Am spus, "Eu presupun că aceea este corect."

"El stă acolo, el a fost născut acolo." A spus, "Predicatorul vânează prea rapid, sperie tot vânatul." A spus, "Fă ca Indianul. Pășește câte un pas, privește de nouă ori."

⁵¹ Păi, mă întreb în ce fel de viteză ar fi trebuit eu să merg, ca să ajung jos acolo? Unde, eu am fost în alergare, sus pe munte. El a spus, "Fă un pas, apoi privește de nouă ori. Privește totul în jur, peste tot, de nouă ori, înainte ca el să fi făcut un alt pas." Oh, vai! Dar, voi vedeți, el nu este în nici o grabă. M-am gândit la aceea.

⁵² Și bătrâna mea mamă prețioasă, care este în Glorie în această seară; cineva a spus, "De ce nu porți tu o floare albă azi, însemnând că mama ta este moartă?"

⁵³ Eu am spus, "Mama mea nu este moartă. Mama mea trăiește."

Și atunci eu să port una roșie, și atunci oamenii spun, "Credeam că mama ta a murit."

Astfel ca să nu-i țin în confuzie, și să acumulez mai mulți aburi, eu doar am lăsat-o toată deoparte. Vedeți? Ea nu este moartă. Ea doarme. Ea este cu Cristos.

⁵⁴ Și atunci epoca nervoasă nevrotică în care noi trăim! Și voi știți, în toată aceasta, doctorii nu au răspunsul, pentru că ei sunt plăguți cu aceasta, de asemenea. Ei nu au răspunsul. Ei nu știu ce să facă.

Tu spui, "Oh, doctore, eu-eu-eu aproape că îmi plesnește capul. Eu nu știu ce să fac. Eu..."

"Păi," el ar spune, "Și mie la fel. Păi, nu este nimic ce tu poți face." El ți-ar da un calmant. Când acela își pierde efectul, tu ești mai nervos decât ai fost în primul rând; ca un om beat, ce ia o băutura în plus, să treacă peste starea lui de ebrietate. Voi vedeți? Așa că voi-voi nu o puteți face. Nu există răspuns. Ei nu îl au.

⁵⁵ Dar, Dumnezeu are răspunsul. Aceea este ce noi vrem să luăm, despre ce să vorbim, să avem răspunsul. Dumnezeu are răspunsul. El este răspunsul. Cristos este răspunsul la fiecare problemă ce avem noi. Acum, noi vom vorbi despre El acum.

⁵⁶ Acum, în Vechiul Testament, acolo a fost un timp când un om a putut acumula presiune în urmă de tot acolo, și aceea a fost când el a făcut ceva greșit. Dacă el a vărsat sânge nevinovat, ei bine, atunci el a fost un fugar. Pentru că, imediat ce acel om pe care l-a omorât, sau răul pe care el l-a făcut; omul căruia i-a făcut răul, careva din oamenii lui l-ar fi urmărit până când ei l-au găsit, și acolo l-ar fi omorât. "A fost dinte pentru dinte, și ochi pentru ochi." Și, vedeți voi, un om nu a avut unde să se oprească.

Dacă el a făcut ceva accidental, și, desigur, oamenii nu ar fi crezut aceasta, ei bine, el a trebuit să fugă. Pentru că chiar imediat ce-ce el a făcut aceasta, atunci neamurile acestui bărbat, sau femeie, oricare a fost, ei au început să-l urmărească. Și când ei l-au găsit, "A fost dinte pentru dinte, și ochi pentru ochi." Acela era felul cum ei trăiau.

⁵⁷ Și astfel el nu se putea opri niciunde. El era un fugar. El nu știa ce să facă, și el era pe fugă.

Un fel exact de astăzi. Eu cred că aceea este ce cauzează atât de multă presiune. Noi suntem pe fugă. Aceea este situația cu lumea, ei știu că sunt greșiți. Știind că Venirea Domnului este la îndemână, și presiunea se acumulează. Și ei sunt pe fugă; taverne, case pentru jocuri de noroc, lux, păcat, descompunere imorală, orice, să deschidă supapa. Ascultați la televizor, glume murdare, orice, să deschidă supapa. Ei sunt pe fugă. Ceva este pe cale să se întâmple. Ei știu aceasta, și ei se îmbată până la moarte, cu plăceri și toate celelalte, pe fugă.

⁵⁸ Ei știu că ceva este pe cale să se întâmple. Lumea vorbește despre aceasta. Noi știm că ceva este pe cale să se întâmple. Lumea aceasta ar putea fi explodată înainte de lumina zilei. Fiecare națiune este sub tensiune. De ce?

⁵⁹ Eram în Africa o dată, și priveam la o oaie păscând. Era un miel, oh, o oaie de mărime mijlocie. Și micuța creatură păștea foarte liniștită, și dintr-o dată a devenit agitată. Și ea lua o gură; se uita în jur. Ea lua o gură. Când, ea a fost liniștită. Eu o priveam. Ea părea doar așa de calmă. M-am gândit, "Nu este liniștit acolo afară? Privește la acea mică creatură." Păstorul care le păzea s-a îndreptat către țarc, înapoi; băștinaș, de culoare.

⁶⁰ Și eu mă uitam la această creatură mică. Și după un timp ea a devenit agitată. M-am gândit, "Care este treaba cu această creatură mică?" Eu o urmăream, desigur, prin binoclu. Și ea a devenit așa agitată. Ea se uita pe *aici* și pe *acolo* . A început să behăie. Nu știa ce să facă. M-am gândit, "Ce a făcut-o pe micuța creatură să fie așa agitată, dintr-o

dată?"

⁶¹ Acum, ea se afla într-un câmp mic de pășune. Dar mai încolo în spate, eu am observat ceva care se ridica în sus și se lăsa în jos din nou, cam la jumătate de milă de ea. Ascuns bine în buruieni, un leu se strecura în sus. Și acea creatură mică, ceva în ea se acumula până la punctul că ea a știut că acolo era pericol pe undeva. Ea nu a putut să-l vadă. Dar leul a mirosit oaia, și el a trebuit să se miște repede acum ca să o prindă, înainte ca păstorul să o ia, să o ducă din cale.

⁶² Astfel atunci, urmărind-o, tensiunea s-a acumulat. Și la distanță acest leu se furișea, foarte ușor. Totuși, oaia nu putea vedea leul, dar acolo doar era ceva în interiorul ei ce-i spunea că pericolul este la îndemână.

⁶³ Acela este felul cum este astăzi, că este ceva în interiorul oamenilor, ce îi lasă să știe că ceva e pe cale să se întâmple. Noi o știm. Și Creștinul o știe. Lumea o știe. Bețivul o știe. Jucătorul de noroc o știe. Omul de afaceri, guvernele, O.N.U., ei toți știu că ceva este pe cale să se întâmple. Este o tensiune acumulată.

⁶⁴ Femei, mame, doar o țigară după alta! Le privesc venind la școală. Ele conduc prin alea noastră acolo. Eu trebuie să păzesc copiii mei și câinele meu. Într-o zonă cu douăzeci de mile; șaptezeci de mile pe oră, femeii ducând copiii lor la școală. Țigara în mâna lor, atârând afară pe o ușă, certându-se cu copiii lor, și jos acolo scârțâind frânele, atunci, sau roțile, și lăsând urme de cauciuc pe stradă. Și iată-le că vin înapoi din nou. Am văzut cum vântul a suflat patru sau cinci copii mici drept jos de pe drum, zilele trecute, de o mamă nevrotică. Unde merge ea? Care este treaba? Un anumit program de televiziune, poate urma să fie difuzat, ea a vrut să îl vadă.

⁶⁵ Dar, aceasta este, tensiunea. Este ceva care o cauzează. Ei de obicei, nu au făcut aceea. Ceva se apropie. Moartea și distrugerea sunt pe drumul lor aici. Aceasta nu este foarte departe. Ceva se apropie.

⁶⁶ Acum, în Vechiul Testament, Dumnezeu a văzut, în ceva din acest necaz, a fost făcut accidental. Astfel, dacă tu ești inocent, și nu vinovat, Dumnezeu face o cale pentru tine.

⁶⁷ Acum, dacă un om a ucis un om, doar în mod deliberat, premeditat, el era pierdut. El nu a putut veni la acest loc. Dar dacă el a făcut-o accidental, el nu a vrut să o facă, atunci acolo era o cetate de scăpare. Una era la Ramoth-Gilead. Și patru locuri, eu cred, Iosua a plasat aceste cetăți de scăpare.

⁶⁸ Acum, acum, oamenii puteau veni în această cetate de scăpare dacă el accidental a făcut ceva greșit. El nu a vrut să o facă. El ar fi venit în cetatea de scăpare, și mergea la poartă. Paznicul porții îl întreba de ce venea el, care era ideea venirii lui. Apoi cazul lui era pledat. Și când cazul lui a fost pledat la poartă, și omul a fost găsit nevinovat, el nu a făcut-o cu voia, atunci omul era luat în cetate, ca loc de refugiu. Atunci dușmanul nu îl putea prinde.

Și dacă el a mințit și a făcut rău, și a venit în cetatea de scăpare, chiar dacă el ținea de coarnele altarului, dușmanul lui avea privilegiul și dreptul să îl tragă de la acel altar și să-l ucidă, da, domnule, pentru că el era vinovat, premeditat, și el trebuia să fie pedepsit.

⁶⁹ Acum, acolo era ceva ce a mers cu aceasta. Desigur, acel om era agitat, vai, poate, o duzină de oameni în spatele lui. Pe undeva, fiecare stâncă, fiecare deal, fiecare tufiș, dușmanul, cineva stătea gata pentru el. El era agitat. Și atunci când el o dată ajuns în cetate, el putea să dea drumul la presiune. El era în siguranță. El era în regulă, pentru că acolo era un loc rânduit pentru el. Calea rânduită de Dumnezeu pentru acel om nevinovat, să nu fie ucis, ci putea fi absolvit de ucidere, pentru că el a făcut-o accidental, acum, dacă el nu a intenționat să o facă.

⁷⁰ Acum, dacă el a făcut-o intenționat, păi, el-el trebuia să suporte circumstanțele. Dar nu era nici o șansă pentru el dacă a făcut-o în mod deliberat.

⁷¹ Si acolo sunt două clase de oameni astăzi. Lăsați-mă să spun aceasta. Există bărbați și femei în lume azi, Frate Ruddell, care chiar nu vor de fapt să facă aceste lucruri pe care ei le fac. Există bărbați și femei în lume astăzi, care nu vor să păcătuiască. Îmi pare rău de ei. Ei nu vor să facă nimic greșit, dar ei o fac. Ei sunt mânați la aceasta. Acum, este un loc pentru acea persoană care vrea să facă binele. Este un loc unde să dea drumul la presiune. Aceasta este adevărat. Dar sunt unii cărora nu le pasă.

⁷² Zilele trecute, un frate, Hickerson, a obținut pentru mine un permis de la directorul închisorii federale în... la La Grange, Kentucky, să intru, să merg la pescuit. Și am întâlnit înapoi acolo un băiat de culoare din Louisville. Și el mi-a spus... Am spus, "Un om chipeș, inteligent ca tine, ce cauți tu aici înăuntru?"

⁷³ El a spus, "Păi", a spus "reverend, uite cum a fost." A spus, "Nu este vina nimănui de cât a mea." A spus, "Eu-eu odată am aparținut Domnului." Numele lui era Bishop. A spus, "Ei mă cheamă 'Bishop Sfânt' pentru că îl slujesc pe Domnul." A spus, "Eu și soția mea, noi-noi avem o fetiță mică." Și a spus, "O dată, eu doar nu am mai putut suporta, așa că eu doar am mers cu lumea, m-am îndepărtat de Domnul." A spus, "Am avut un tată și o mamă Creștini." Și a spus, "Am servit timp de patru ani în străinătate, în Coreea," în câte lupte a fost el, decorațiuni și lucruri. A spus, "Dar acolo afară lucrurile pe care noi le făceam era doar să mergem la dansuri și așa mai departe. M-am amestecat cu mulțimea care nu trebuia."

⁷⁴ "Și într-o zi, doi băieți au venit pe acolo și au spus, 'Bishop, noi vrem să mergem sus la Quaker Maid, să luăm ceva alimente. Vrei să ne duci sus acolo?'"

Am spus, "Soția mea doar ce m-a chemat la masă. Și eu am spus... A spus, ea m-a chemat înăuntru acolo, a spus, 'Dragă, să nu te duci cu ei. Nu este nimic bun în acei indivizi. Noi trebuie să stăm departe de ei, să mergem din nou la

biserică."

Și el a spus, "Ei bine," a spus, "Am spus, 'Nu vreau ca ei... Băieții vor alimente.' A spus, 'nu pot să nu-i duc.' Da, a spus, 'le voi da mașina mea.'"

"A spus, 'Tu să nu face asta. Ei o vor face bucăți.' Și a spus, 'Dă o fugă cu ei acolo, și apoi vino înapoi atunci.'"

⁷⁵ A spus, "I-am dus până sus acolo, și am oprit în parcare." A spus, "Eu stăteam acolo, și așteptam. Și dintr-o dată, alarmele au început să sune și totul. Și aici vin acești băieți, fiecare cu pistoale în mâna lor. Și eu am închis ușa. Am spus, 'Voi nu urcați aici.'" Și unul din ei l-a lovit peste cap, și l-a zmucit înapoi în sus, a aruncat acest pistol. El a spus, "Tu nu mă iei pe mine."

A vârât pistolul înăuntru, a spus, "Dacă nu vrei o gaură prin tine! Și să te aruncăm afară aici, pornește."

⁷⁶ El a spus, "Voi nu puteți merge niciunde. Voi veți fi prinși. Voi băieților spuneți-le că eu eram liber. Eu-eu nu am vrut aceasta. Eu-eu stăteam acolo. Eu sunt un participant nevinovat." Și cam pe la acel timp poliția i-a prins.

⁷⁷ Ei au pledat cazul. El a spus, "Eu prima dată am gândit rău despre procuror, pentru că el a spus..." Aici sunt întrebările a spus. "Este aceasta mașina ta?"

El a spus, "Da, domnule. Dar eu..."

⁷⁸ A spus, "Răspunde la întrebările mele." Oh, frate, diavolul are un fel de a face aceasta. A spus, "Răspunde la întrebările mele." A spus, "Este aceasta mașina ta?"

El a spus, "Da, domnule."

"Este acela numărul tău de imatriculare?"

"Da, domnule."

A spus "Te aflai tu sus acolo în acea parcare?"

El a spus, "Păi, eu vă spun..."

A spus, "Răspunde la întrebările mele."

El a spus, "Da, domnule."

⁷⁹ A spus, "Aici ești tu." Și pe dovezi circumstanțiale, ei i-au dat zece ani, și pe ceilalți băieți i-a trimis pe viață.

⁸⁰ Acum, el a spus, "Vezi, frate, eu doar am nimerit în mulțimea care nu trebuia. Nu-i nimeni de blamat, decât eu." Și aceea este corect. Acum, el are zece ani în care să dea drumul la presiune. M-am rugat pentru el. Fratele Wood acolo, și eu, noi ședeam afară pe apă. Și l-am luat pe băiat de mână, și ne-am rugat pentru el, afară pe apă, ca Dumnezeu să-i dea eliberare condiționată. Și eu încă mă rog pentru el, ca Dumnezeu să o facă.

⁸¹ Ce este aceasta? Presiune, nevinovat, un om nevinovat. Acum, acel om ar trebui să aibă o șansă.

⁸² Acum, dacă voi vreți să faceți binele, eu sunt așa bucuros, în această seară, să vă spun că există o cetate de refugiu. Aceea este Isus Cristos. Dacă voi nu vreți să faceți răul, vrăjmașul vă urmărește, atunci există o cale de scăpare, și acea scăpare este Isus Cristos. Există un loc unde voi puteți veni și să dați drumul la aburi. Dar dacă vă place să păcătuiți, și voi nu îl vreți pe Dumnezeu, atunci vrăjmașul vă v-a ajunge din urmă pe undeva. Voi nu aveți... Voi nu puteți veni la Cristos, pentru că voi nu vreți.

⁸³ Și când acest om vine la Cristos, acest loc de adăpost... Când un om vine înăuntru, în Vechiul Testament; primul lucru, el trebuia să vină de bună voie. Și acela este felul cum trebuie să veniți la Cristos.

⁸⁴ Un alt lucru, voi trebuie să fiți satisfăcuți în timp ce sunteți acolo. Voi să nu... Voi nu puteți să stați în jur toată ziua, plângând, "Aș vrea să ies de aici. Aș vrea să ies de aici." Ei te vor scoate pe tine afară. Tu trebuie să vrei să stai de bună voie. Aceasta trebuie să fie că tu trebuie să vrei să stai în acea cetate.

⁸⁵ Și când tu vi la Cristos, tu nu poți să mai privești înapoi la lume. Biblia a spus, "Cel ce pune mâna pe plug, și se întoarce să se uite înapoi, nu este destoinic pentru arat." Acum acolo este unde așa mulți așa-ziși Creștini fac greșeala lor. Vedeți, ei se comportă ca și cum ei merg la arat, dar la cel mai mic lucru ce vine, ei explodează, cu privire la aceasta.

⁸⁶ Zilele trecute am avut o experiență din aceea, așa cum voi totuși știți. Și eu vă mulțumesc pentru rugăciunile voastre. Așa cum eu vânez, și pescuiesc, și trag la țintă, și lucruri, eu întotdeauna mi-am dorit o pușcă Weatherby magnum. Ei bine, câțiva dintre prietenii mei ar fi cumpărat aceasta pentru mine. Eu cunosc oameni, care dacă eu doar aș fi menționat aceasta, ei ar fi făcut-o bucuroși. Sincer, doi sau trei vroiau s-o facă. Dar nu am putut să-i văd să pună așa mulți bani pe o pușcă, când știu că misionarii nu au pantofi în picioare. Nu am putut face asta. Și Fratele Wilson i-a dat lui Billy Paul un mic .257 Roberts. Și un frate, un prieten de-al meu a spus, "Frate Branham, Weatherby poate aleza acea armă, eu pot să o am făcută la un preț ieftin, dacă tu îmi permiți să fac aceasta pentru tine." Ei bine, l-am lăsat să o facă.

⁸⁷ A venit înapoi, pun un cartuș în armă, și am mers să trag cu aceasta, și lucrul mi-a explodat în mâini. Și țeava a mers aproape la linia de cinczeci de yarzi, trăgătorul înapoi de tot în spatele meu. Și este o minune că aceasta nu m-a tăiat pe jumătate în două. Acolo erau cam cinci sau șase tone de presiune așa aproape de mine.

⁸⁸ Ei bine, doctorul a spus, "Unicul lucru pe care eu îl știu, este că bunul Domn stătea acolo ca să îl protejeze pe slujitorul Lui."

⁸⁹ Acum, lucrul la care eu mă gândesc, aici este unde vine aceasta. Dacă aceea ar fi fost o Weatherby Magnum, în principiu! Cum a fost treaba? Acolo era un defect în pușcă. Spațiul capului a fost forat prea larg, lăsând prea mult spațiu în capul puștii. Aceea este situația cu mulți dintre noi în convertirea noastră, spațiul capului nostru este prea slăbit.

⁹⁰ Și-și, acum, dacă aceea ar fi fost o Weatherby, de la bun început, chiar din oțelul din care a fost turnată, pentru a face țeava, aceasta ar fi fost forată și făcută o Weatherby Magnum, aceasta nu ar fi explodat. Dar pentru că s-a încercat ca să fie schimbată în ceva care nu era de fapt, atunci ea a explodat.

Și acelaș lucru îl va afla fiecare om, care profesează a fi un Creștin, acela care nu ia pornirea corectă de la Nașterea din nou, el va exploda pe undeva. Acolo este prea multă presiune pe aceasta. Nu o va suporta. El se va găsi pe sine explodat pe undeva.

⁹¹ Oamenii încearcă să imite slujba altcuiva, la care nu au fost chemați, în final aceasta va exploda. Tu trebuie să fi ordonat de Dumnezeu.

Trebuie să fie Dumnezeu, nu ceva strângere de mână, ceva poveste sentimentală, ci aceasta vine pe baza Sângelui vărsat de Cristos, și credința ta în ce Dumnezeu a făcut pentru tine prin Isus Cristos. Dacă nu, tu vei exploda pe undeva. Cineva te va călca peste bătăături, și tu te îndepărtezi. Vedeți? Vedeți, este o presiune ce se acumulează, tot timpul, și curând va exploda.

⁹² Omul trebuie să vrea să stea în adăpost. El nu poate intra acolo plângându-se. El trebuie să vrea să stea, fără plângeri privitor la aceasta. Afară, el moare. Înăuntru, el este în siguranță.

⁹³ Ei bine, eu vreau să spun ceva, oamenilor de aici, dacă voi nu sunteți un Creștin. Eu am venit la această cetate de Adăpost, cam cu treizeci și unu de ani în urmă. Și, frate, eu niciodată nu am vrut să ies. Oh, eu am intrat în Cristos. Totul pentru care am tânjit a fost înăuntru *Aici*. Eu nu vreau să ies afară. Mă rog zilnic, "O Dumnezeule, eu sunt așa fericit aici. Doar lasă-mă să rămân." Eu niciodată nu vreau să plec, și eu știu că El niciodată nu mă va părăsi. Eu știu că El niciodată nu vă va părăsi pe voi. Și presiunea crește, dacă aceasta crește, atunci El este scăparea noastră, astfel noi nu trebuie să-să ne facem griji cu privire la aceasta.

⁹⁴ Dacă voi sunteți cu totul sub presiune, și nu știți încotro vă îndreptați, ce se va întâmpla cu tine după moarte; și voi știți că voi veți muri cândva, voi va trebui să o faceți; atunci lucrul care va veni, este să veniți la Cristos, Adăpostul, și să dați drumul la presiune. Stabiliți aceasta, o dată pentru totdeauna.

⁹⁵ Indiferent de ce se întâmplă, Cristos este Adăpostul nostru. Și când noi venim la El, noi putem să dăm drumul la presiune. Tu poți înceta de a te mai îngrijora cu privire la aceasta, "Ei bine, dacă eu mor, ce se va întâmpla cu mine? Ce îi se va întâmpla soției? Ce îi se va întâmpla soțului? Ce li se va întâmpla copiilor?" Doar vin-o la Cristos, și dă drumul la presiune. Toate, El ne dă nouă toate lucrurile. Toate lucrurile sunt ale noastre, prin Cristos, așadar doar dați drumul la presiune, este singura cale de a putea face aceasta.

⁹⁶ Cineva ar putea să vă dea un milion de dolari. Aceasta ar acumula presiune.

Tu ai putea să te înscri la o biserică, și aceasta totuși ar acumula presiune. Pentru că, Metodistii îți vor spune că ei sunt corecți, "Și Bapțiștii sunt greșiți." Și Bapțiștii spun, "Ei sunt greșiți, și noi suntem corecți." Astfel aceasta doar acumulează și mai multă presiune, pentru că voi nu știți unde stați.

⁹⁷ Dar dacă tu vreodată vi la Cristos, tu poți da drumul la presiune, pentru că atunci totul este terminat, doar o stabilește jos. Acesta este locul de siguranță rânduit de Dumnezeu, unde Dumnezeu a spus, "Numele Domnului este un turn tare, cei neprihăniți fug în el, și sunt la adăpost."

Pe timp de boală, când boala lovește, și doctorul spune, "Nu este nimic rămas ce eu pot să fac cu privire la aceasta," nu acumula presiune.

Dați drumul la presiune. Cheamă păstorul tău. Lasă ca el să îți facă unguerea cu ulei și să se roage pentru tine. "Rugăciunea de credință va mântui pe cel bolnav." Dați drumul la presiune. Vedeți?

⁹⁸ El este Adăpostul nostru. În timp ce voi sunteți în acest Adăpost, voi aveți-voi aveți dreptul la tot ce este în Adăpost. Și Cristos este Adăpostul nostru, și tot ce voi aveți nevoie este în EL Amin.

În boală, să nu acumulați presiune. Dați drumul la presiune.

⁹⁹ Voi spuneți, "Ei bine, eu-eu mă întreb, Frate Branham." Tu nu te întreba; tu doar dă drumul la presiune. Încredințează cazul tău lui Dumnezeu, și mergi înainte ca și cum totul este rezolvat. Nu acumula presiune. Aceasta slăbește presiunea.

¹⁰⁰ "Păi," tu spui, "Eu sunt așa de îngrijorat, Frate Branham. Eu doar nu știu."

Dă drumul la presiune. Amin. În cetatea de Scăpare, El a luat îngrijorarea voastră, astfel voi-voi nu trebuie să o aveți. "Aruncați asupra Lui îngrijorările voastre, căci El îngrijește de voi." Nu vă preocupați voi cu privire la îngrijorările voastre. Aceea este treaba Lui.

¹⁰¹ Am întâlnit o femeie, aici cu ceva ani în urmă într-un magazin totul la zece-cenți. Ea era cam în vârstă de șizeci

de ani, și arăta cam de treizeci de ani. Am spus, "Cum faci tu asta, soră?"

¹⁰² Ea a spus, "Frate Branham, eu am doi fii care sunt doctori, care sunt mai în vârsta ca tine." Și sincer într-adevăr, ea-ea nu arăta peste vârsta de treizeci de ani. Ea a spus, "Iată cum a fost. Când eu am venit la Cristos, când eu aveam în jur de doisprezece ani, am stat jos și m-am gândit la aceasta. Am studiat alte religii. Dar când am aflat pe cea adevărată," a spus ea, "Am venit la Cristos, și am luat cazul meu, sufletul meu, totul al meu, la El." Și ea a spus, "Eu nu am mai avut o îngrijorare de atunci." A spus, "Acum, El a promis să se îngrijească de toate necazurile mele," și a spus, "dacă El nu este suficient de mare să facă aceasta, eu știu că eu nu sunt suficient de mare ca să fac aceasta, astfel la ce îmi folosește să mă îngrijorez de aceasta?" Vedeți? Asta este.

¹⁰³ Cristos a promis că El va prelua toate îngrijorările voastre. "Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre." Așa că de ce vă îngrijați voi? Îngrijorarea acumulează presiune. Presiunea explodează. Așadar doar aruncați îngrijorările voastre asupra Lui, și încetați să vă îngrijați. În regulă.

¹⁰⁴ Acum, "Păi," voi spuneți, „cum fac eu aceasta?” Doar încrede-te în promisiunea Lui. El a făcut o promisiune că El o va face, chiar și la timpul de moarte, când îngerul morții vine în cameră. "Oh, Frate Branham, eu știu că voi fi agitat." Oh, nu. Tu ești în Adăpost. Nu, nu. Tu ști că vei muri; tu trebuie să pleci într-un fel, astfel tu doar intră în Adăpost, simte-te în siguranță. Acea este corect. Tu ești în siguranță atât timp cât tu ești în Adăpost. Amintiți-vă, El a murit pentru voi. El se îngrijește de voi. El a murit pentru voi.

¹⁰⁵ Acum să luăm o privire. Voi spuneți, "Frate Branham, tu vrei să spui, când îngerul morții bate la ușă, tu încă să nu devii agitat?" Nu, nici un pic. "Păi, cum faci tu aceea?" Vino la Adăpost. Acea este totul. "Păi," tu spui, "Frate Branham..."

¹⁰⁶ Ei bine, acum așteaptă un minut. Să luăm Israelul, jos în Egipt. Acolo a venit un timp unde Dumnezeu a spus, "Eu voi trimite îngerul morții prin țară, și Eu îi voi lua pe fiecare dintre cei mai în vârstă ai familiei, dacă nu este sânge pe ușă," acea noapte semnificativă de paște.

¹⁰⁷ Acum, aici este Israel, un popor promis mergând către o țară promisă. Și ei... Este noaptea paștelui. Îngerul morții este în țară. Și noi auzim un țipăt venind de jos din stradă. Ne uităm afară. Două aripi mari, negre flutură în jos pe stradă. Voi credeți că Israel era tot emoționat? Nu, domnule.

¹⁰⁸ Moartea era la ușă. Micuțul băiat a privit afară pe fereastră. El este cel mai în vârstă din familie. El vede acel înger mare negru. El privește și a spus, "Tati, mă iubești tu pe mine?"

"Sigur, fiule, eu te iubesc."

"Păi, Tati, nu sunt eu primul tău născut?"

"Da, tu ești, fiule."

"Privește *acolo*, tati. Acel înger l-a luat pe acel băiețel. Eu l-am cunoscut. M-am jucat cu el. Oh, tati, iată-l că vine, către casă."

"Dar, fiule, tu vezi pe pragul de sus al ușii?" Aleluia!

"Tati, mă va lua el pe mine?"

"Nu, domnule, fiule. El nu te poate lua."

"De ce?"

¹⁰⁹ "Acea este promisiunea Lui. 'Când Eu văd Sângele, eu voi trece peste voi.' Du-te înapoi și ia-ți jucăriile, și începe să te joci, fiule. Nu este nevoie de îngrijorare. Noi suntem în adăpostul lui Dumnezeu. Dă drumul la aburi."

¹¹⁰ Israel a putut sta înapoi și să citească Biblia; în timp ce restul din ei țipau și acumula aburi, Israel era relaxat. De ce? Moartea chiar la ușă, ce conta aceasta? Aceasta nu putea să-i vatăme.

¹¹¹ Astfel când moartea vine la ușa noastră, glorie lui Dumnezeu, atât timp cât cerința lui Dumnezeu, Sângele, a fost pus pe tocul pragului de sus al inimii mele, ce contează? Aceasta nu mă poate deranja.

¹¹² Doctorul spune, că tu vei muri mâine, ce contează? Sângele este pe ușor. Tu trebuie să mori, oricum. Dar dacă acel Sânge a fost aplicat, eu am o înviere care vine. Amin.

¹¹³ Israel putea să fie calm, fără acumulare de aburi pentru ei, pentru că ei știau că îngerul morții nu-i putea lovi. Ei erau sub sânge. Aceasta a fost calea rânduită de Dumnezeu.

¹¹⁴ Acum observați. Spuneți, "Pot eu să fiu asigurat de aceea?" Acum, Creștini, iată-ne aici. "Pot eu să fiu asigurat de aceea?" Am vorbit despre aceasta, duminica trecută seara.

¹¹⁵ Acum, Israel a fost un popor promis, al legământului, poporul lui Dumnezeu. Lor li s-a promis o țară unde curgea lapte și miere. Astfel ei-ei nu au văzut niciodată acea țară. Nici unul din ei nu a fost vreodată acolo. Dar ei aveau o promisiune despre aceasta. Vedeți? Ei niciodată nu au fost pe acolo. Ei nu au știut nimic despre țară, dar lor le-a fost promisă acea țară. Și ei au ieșit din scavia lor, de mâna lui Dumnezeu prin profetul Lui, și au fost în pelerinaj, declarând că ei sunt pelerini și străini, și se duceau către o țară pe care ei nu au văzut-o niciodată, sau niciunul din ei nu a văzut-o vreodată. Gândiți-vă la aceasta.

Așadar ei au venit aproape de graniță. Între ei era un războinic puternic, numit Iosua. *Iosua* ia... înseamnă "Iehova

Salvator." Și Iosua a mers peste Iordan, în țara promisă, și s-a întors cu dovada că aceasta era o țară bună. Ei au adus un ciorchine de struguri; a fost nevoie de doi oameni să îl care. A fost chiar exact cum Dumnezeu a spus că era. Aceasta curgea cu lape și miere. Aceea ar fi trebuit să-i fi făcut pe toți să se bucure. De ce? Iosua a adus înapoi dovada unei țări despre care nimeni nu știa nimic, care Dumnezeu a promis să le-o dea lor. Vedeți? Pentru că, ei aveau o promisiune de o țară, și erau pe drumul lor spre aceasta.

¹¹⁶ Acum, într-o zi rasa umană era într-o capcană, și acolo a venit Cineva pe pământ, cu Numele de Isus Cristos. *Isus* înseamnă "Iehova Salvator." Și El a mers jos la Iordanul morții. A mers peste Iordan, în moarte, și a înviat în dimineața Paștelui, cu dovada că un om poate trăi după ce el moare. Aleluia! Moartea nu este sfârșitul. Isus a dovedit-o, că un om poate trăi după ce el moare.

¹¹⁷ El a stat înaintea lor, și El a spus, înainte ca El să plece, El a spus, "În casa Tatălui Meu sunt multe palate. Dacă n-ar fi așa, Eu v-aș fi spus. Și Eu mă duc să pregătesc un loc. Mă voi duce acolo și voi pregăti un loc, și mă reîntorc înapoi, și vă voi primi la Mine; ca acolo unde sunt Eu, să puteți să fiți și voi." În dimineața Paștelui, după...

El a murit, încât luna și stelele și soarele s-au rușinat de ele însele. El a murit, încât soldatul Roman i-a străpuns inima Lui cu o-cu o sulită, și apa și sângele s-au separat. El a fost cel mai mort dintre morți. El a mers la mormânt, cum a mers oricare om. "Sufletul Lui a mers în iad," așa cum a spus Biblia.

Dar în dimineața Paștelui, El a venit înapoi de la moarte, iad, și mormânt, și a spus, "Eu sunt Cel ce a fost mort, și Eu sunt viu în vecii vecilor, și am cheile morții și ale iadului. Eu sunt un Om."

Ei au spus, "El este un duh."

A spus, "Dați-mi un sandwich cu pește." Și El a mâncat pește și pâine.

¹¹⁸ El a fost un Om care a murit și a mers în Țară, și s-a întors înapoi cu dovada că un om poate trăi după moarte. Ce are moartea de-a face cu noi? Amin. Dați drumul la presiunea.

¹¹⁹ Acum, nu doar aceea, dar El ne-a dat nouă promisiunea. Ce era aceasta? El ne-a dat arvuna moștenirii noastre. El a spus, "Acum pentru a dovedi aceasta la fiecare credincios. Acum voi umblați aici jos în necredință. Voi nu credeți Cuvântul. Voi umblați în păcat și lucrurile din lume. Dar cel ce crede în Mine are Viață Eternă, o Viață care nu poate muri."

¹²⁰ Observați acum, când noi primim Duhul Lui, noi care eram o dată morți în păcat și fărădelegi, El ne dă Naștere nouă, Viață nouă. Ce face El? El... Noi murim și suntem îngropați în Isus. Noi înviem în Duhul, de la lucrurile lumești, la lucrurile Cerești. Și în această seară, "Noi ședem împreună în locuri Cerești în Cristos Isus."

¹²¹ Câți din Creștinii de aici încă iubiți lumea? Dacă tu o faci, tu nu ești un Creștin. Tu ești unul care pretinde Creștinătatea, și nu un posesor. Căci când un om a gustat o dată din Cristos, el este mort față de lucrurile din lume, și sub nici o formă el nu are vreo dorință de a se duce înapoi în aceea.

¹²² Ce face aceasta? "Viața," Pavel a spus, "care eu am trăit-o o dată, eu nu o mai trăiesc. Deși eu trăiesc, nu eu, ci Cristos în mine." De ce? El l-a ridicat de la acest nivel de jos de păcat lumesc, sus până la un punct de unde noi înșine putem privi înapoi și să vedem de unde venim. Glorie! Privim înapoi și vedem unde am trăit noi o dată. Acum noi trăim diferit. Ce este aceasta? Este asigurarea că noi suntem morți, și viețile noastre sunt ascunse în Cristos, prin Dumnezeu, și suntem sigilați de Duhul Sfânt, și ridicați deasupra acelor lucruri. Atunci noi suntem vii, cu aceeași dovadă cu care a venit El înapoi, să ne dovedească.

¹²³ Țara este glorioasă și acesta este avansul. Acesta este arvuna salvării noastre. Este prima plată care ține contractul. Glorie! Aceasta ține contractul lui Dumnezeu, "Cel ce ascultă Cuvintele Mele, care crede în Cel ce M-a trimis, are Viață Veșnică și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață." Dă drumul la presiune, frate. Da, domnule. Amin. Înțelegeți voi aceasta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

¹²⁴ Priviți, ca Ilie acel mare profet, o tipizare a lui Cristos. Elisei, tipizarea Bisericii, care, o porție îndoită a Duhului a venit peste profet. El a mers la Iordan într-o zi; o tipizare a acestei zile, acest guvern și lucruri ce avem noi acum; Ahab, Izabela, și așa mai departe. Așa cum vă amintiți, predica mea Izabela. Observați când Elisei îl urma pe Ilie, pentru un scop. Amin. Unde l-a dus el? La Iordan; la Ramoth-Gilead, sus la școala profeților, și jos la Iordan. Acela este felul cum vă duce El pe voi. Prin justificare, sanctificare, și să mori, pentru a primi Viață. Amin. Nu la o denumiriune sau ceva crez. Dar la moartea spiritului tău, așa ca voi să puteți fi născuți din nou. Și Elisei...

¹²⁵ Ilie a lovit acea apă, a mers dincolo de Iordan, și Elisei l-a urmat. Și când Elisei s-a întors înapoi la țară din nou, pe partea cealaltă, el s-a întors înapoi cu o porție îndoită.

Astăzi, noi îl urmăm pe Isus la moartea Lui, îngropare și botez... moarte, îngropare, și înviere, adică, prin botez. Noi Îl credem. Noi suntem morți față de lucrurile lumii, mărturisim că noi nu suntem nimic, botezați în Numele Lui, îngropați cu El în botez, înviați cu El în înviere. Duhurile noastre trăiesc sus deasupra lucrurilor din lume. Atunci noi suntem în Cristos. Acum noi avem o porție.

¹²⁶ Când ne întorcem de dincolo de linia morții a Iordanului, noi vom avea o altă porție. Trupurile pe care le avem noi acum, cu duhurile care le avem, avem Arvuna, Duhul Sfânt care nu poate să moară, pentru că Acesta este parte din Dumnezeu. Și trupurile în care noi trăim... "Cel ce mănâncă trupul Meu, și bea Sângele Meu, are Viață Veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi." Amin. Dați drumul la aburi.

¹²⁷ Ce contează aceasta, bombe atomice sau orice altceva lovesc? Lăsați-i să facă orice... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... al acestui singur lucru, că noi avem Viață Eternă prin Isus Cristos Domnul nostru. Deci ce ne pasă nouă despre ceea ce lumea are de spus. Ce ne pasă nouă de presiune. Nu contează pentru noi. De ce? Pentru că noi putem să dăm drumul la aburi.

[Porțiune goală pe bandă – Ed.]
Vino unde picăturile de rouă a milei strălucesc;
Luminează totul în jurul nostru zi și... [Porțiune goală pe bandă.]
Isus, Lumina lumii.

¹²⁸ Acum cu capetele noastre aplecate, să ne ridicăm mâinile.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă Lumină
Vino unde picăturile de rouă a milei strălucesc;
Luminează totul în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii.

¹²⁹ Tatăl nostru Ceresc, Satan a pierdut bătaia. Doar fi răbdător. Nu acumula un abur. Stând aici, predicând despre "a da drumul la aburi," și atunci Satan s-a gândit că el mă putea alunga de la amvon, să mă scoată afară de la această chemare la altar. Nu, Doamne. În inima mea era ceva arzând, spunând, "Există cineva aici. Există cineva aici căutând după aceea Stâncă." Noi Îți mulțumim, Tată, pentru victorie. Când acea ultimă persoană a pășit la altar, s-au aprins luminile. El a văzut că a pierdut, astfel ar putea tot așa de bine să renunțe la bătălie.

¹³⁰ Aici stă, în această seară, acel număr al harului, cinci suflete prețioase. Cinci: J-e-s-u-s [Isus – Trad.], f-a-i-t-h [credință], har, g-r-a-c-e [har]. O Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu. Tu niciodată nu dai greș. Tu ești întotdeauna drept.

¹³¹ Eu privesc, stând aici pe margine aici, fiica Surorii Wilson. Eu îmi pot aminti de fetița aceea. Îmi amintesc când Tu ai chemat-o. Îmi amintesc seara la New Market, cu mulți ani în urmă. Jos acolo în acea seară, îmi amintesc, Doamne.

¹³² Aici stă lângă ea, o doamnă, venind jos din New York, să poposească cu noi.

¹³³ Aici stă un bărbat tânăr și o femeie tânără, doar la acest punct de cotitură, când lumea este afară acolo făcând tot felul de dansuri imorale și purtare frivolă. Ei au umblat, căutând acea Stâncă.

¹³⁴ La capătul altarului stă un tânăr, cu mâinile lui ridicate, el-el vrea să găsească Stânca. Isus, Tu ești Stânca. Și Tu ai spus aceasta, „Oriunde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.” Atunci, acea Stâncă este chiar aici.

¹³⁵ Aceasta poate părea foarte ciudat, Tată, foarte simplu. Tu faci lucrurile atât de simple, așa ca noi să nu facem eroare. Dar pentru că ei s-au ridicat de pe scaunele lor și au venit la invitație; din cauză, că, Satan a încercat să-i oprească de la a face aceea, orice efort care ar fi putut el depune, el a încercat să o facă, dar el a pierdut. Acum, ca slujitor al Tău, eu îmi voi pune mâinile peste ei, și pronunț binecuvântările Tale. Și, Dumnezeule, fie ca aceasta să urmeze. Pentru că ei sunt onești și sinceri să urmeze călăuzirea Duhului, eu o fac de asemenea.

¹³⁶ Acum, eu cer ca sufletul surorii mele să nu piară niciodată, ca dorința inimii ei pentru Viața Eternă să-i fie acordată, prin Numele lui Isus Cristos.

¹³⁷ Îmi pun mâna peste sora mea, și știu că multe încercări au asaltat-o pe ea. Eu știu că ea se roagă pentru băiatul ei drag. Eu cunosc pe tatăl, așa cum îi curg lacrimile pe obraji, în această seară, așa cum a înmânat el acea mică parte de zeciuală. Și azi dimineață, când noi ne-am rugat și am predat pe băiat Domnului Dumnezeu. Această mamă și tată îl iubesc pe copil. Și, Dumnezeule, ei vor un loc unde ei să poată doar să dea drumul la aburi și să știe că totul este în regulă. Tată, noi am predat aceasta Ție. Tu o vei acorda. Noi nu avem frică. Dă-i ei acea asigurare chiar acum, Tată, prin Numele lui Isus mă rog.

¹³⁸ Și, Tată, acest om tânăr și această femeie tânără vin împreună, astfel eu îmi pun mâinile peste ei. Ei au venit ca să dea drumul la aburi. Un cuplu tânăr ca acesta, tineri frumoși, noi știm că sunt o bună momeală pentru diavolul dacă el doar i-ar fi putut folosi. Dar ei au fost smulși, ca și un cărbune din foc. Ei au venit pentru că vor să găsească acel adăpost. Ei vor să ajungă la locul unde ei pot doar să dea drumul la aburi, să dea drumul la presiune, să se liniștească înaintea lui Dumnezeu, și să știe că El este Dumnezeu. Mă rog, Tată, ca Tu să le dai aceea binecuvântată asigurare chiar acum. Fie ca fiecare solz micuț să fie dat jos, chiar acum.

¹³⁹ Acest tânăr aici, Doamne, ce stă cu mâinile lui în sus, acela chiar ultimul. Și îndată ce el s-a ridicat și a venit sus, luminile s-au aprins. Acela a fost numărul care Tu l-ai vrut, aceea a fost chemarea Ta. "Toți aceia pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni." Singurul lucru ce noi avem de făcut este să ținem Cuvântul acolo, și acei pe care Tatăl i-a rânduit la Viață vor urma. Și acum el vine. El vrea să găsească acea crăpătură, Doamne, așa ca el să poată să se așeze și să se odihnească pentru puțină vreme. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să îl conduci la acea crăpătură chiar acum.

¹⁴⁰ Fie ca fiecare cătușă să fie ruptă. Fie ca totul, fiecare opoziție ce i-a deranjat pe careva din aceștia, fie ca aceasta să cadă de pe ei chiar acum; fie ca acel lucru mic, puțină mânie, puțin orice-este-aceasta, puțin temperamental, aceea puțină îngrijorare, aceea îndoială, acel mic păcat bântuitor. Doamne, ca fratele lor, și slujitorul Tău, eu mijlocesc pentru ei, ca stând între cei vii și cei morți. Dumnezeule, eu pretind sufletele lor. Eu pretind victoria lor, în supunerea

chemării la altar. Și noi știm că Satan a încercat să oprească aceasta. Dar noi îi pretindem pe ei, eu o fac acum, ca slujitor al Tău. Și îi prezint pe ei lui Isus Cristos, ca trofee ale harului Său, trofee Prezenței Duhului Sfânt, în această seara, Care i-a chemat din condiții dificile, și i-a adus la Stâncă. Fie ca ei să lase jos presiunea acum, și să știe că Isus a spus, că, "Nimeni nu poate veni până când Eu nu l-am chemat. Și toți cei care vin, Eu le voi da Viață Eternă, și îi voi învia în ziua din urmă." Este stabilit, Doamne. Eu îi prezint Ție acum, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁴¹ Dumnezeu să vă binecuvânteze, așa cum stați acolo. Așa cum vă întoarceți la scaunele voastre, mergeți și știți că tot ceea ce ați dorit, și fiecare păcat bătător și lucru ce a fost greșit, este sub Sânge. Este terminat. Crezi *tu* aceasta? Crezi *tu* aceasta? Crezi *tu* aceasta, frate? Crezi *tu* aceasta, soră? Crezi *tu* aceasta? Atunci, aceasta-aceasta nu va fi; aceasta a fost făcut. Aceea este corect. Este la timpul trecut.

¹⁴² Dumnezeu să vă binecuvânteze, cu tot ce este mai bun în viață și Viața Eternă, pe care acum voi o aveți în posesie. Voi v-ați urcat înăuntru, deasupra păcatului. Păcatul este sub picioarele voastre. Ce folos mi-ar aduce mie, să stau aici, să vă spun ceva greșit? Eu aș fi considerat un înșelător la capătul drumului. Vedeți? Voi ați primit Viață Eternă, pentru că voi ați crezut în Domnul Isus Cristos. Acum lăsând deoparte fiecare păcat și fiecare cătușă, mergeți liberi. Dați drumul la aburi. Tu ești un Creștin. Tu te-ai ridicat deasupra păcatului. Tu ai arvuna mânturii tale Eterne pentru că Cristos te-a primit.

¹⁴³ Acum, nu a spus El, "Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu. Și toți care vin, Eu le voi da Viață Eternă și îi voi învia în zilele din urmă"? [Cei cinci de la altar spun, "Amin." – Ed.] Atunci este stabilit. Amin. Este totul terminat. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum, să fie milostiv cu voi.

Îl iubiți voi pe El, afară acolo? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Fiindcă El m-a iubit întâi
Și-a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁴⁴ Câți simțiți că presiunea este toată dusă? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

Eu am ancorat sufletul meu într-un liman de odihnă,
Nu voi mai naviga pe marea înfuriată;
Furtuna poate șuiera peste adâncul sălbatic vijelios,
Dar în Isus eu sunt în siguranță pentru totdeauna.

¹⁴⁵ Ca povestea lui Charles Wesley, în adăpostul lui jos pe malul mării într-o zi, el avea o mică colibă. El studia. Domnul l-a călăuzit jos acolo. El studia. Oh, Dumnezeu se mișca asupra lui, pentru o cântare. Și el nu putea-nu putea găsi nimic de unde să înceapă. El începea cu ceva, și inspirația îl părăsea. Astfel el a mers umblând de-a lungul țărnelui, ascultând la valuri, și s-a gândit că ar putea găsi ceva inspirație, valurile ploscăiau. Dintr-o dată, a venit o furtună.

Nimic nu se întâmplă la întâmplare. Totul este rânduit de Dumnezeu. Indiferent ce se întâmplă, toate lucrurile vor lucra împreună spre bine.

¹⁴⁶ Și el a pornit către mica lui cabană. Când el mergea, vânturile au început să sufle. S-a gândit, "Oh, eu voi fi suflat de pe acest, țărni, înainte să ajung acolo." Și el și-a tras sus haina, și a început să alerge, și ceva i-a zburat în sân. S-a uitat în urmă, și aceasta era o vrabie mică, a venit pentru adăpost. El doar a ținut-o la sânul lui până când a încetat furtuna, și a ieșit soarele. A pus micuța vrabie pe degetul lui, și i-a dat drumul să zboare. Și ea a zburat, și atunci inspirația l-a lovit.

Stâncă de Veacuri, despiciată pentru mine, Lasă-mă să mă ascund în Tine.

¹⁴⁷ Oh, mie îmi place aceea! Stâncă de Veacuri, acea Stâncă într-o țară pustie, un Adăpost în timp de furtună. Vedeți? Acea Stâncă într-o țară pustie, ascunde-mă Tu. Ascunde-mă, O Stâncă de Veacuri, despiciată pentru mine. Mari scriitori inspirați ai acestor cântări și lucruri de care noi așa ne bucurăm astăzi!

Voi spuneți, "Sunt acele cântări inspirate?"

¹⁴⁸ Isus s-a referit la acestea când a fost El aici pe pământ, a spus, "Nu este scris în Psalmi, David a spus *anume-anume* lucru?" Sigur, acestea sunt inspirate. Întocmai ca și predicarea sau orice altceva, este inspirat.

¹⁴⁹ Sunt așa de bucuroși că am un Adăpost. Alt adăpost eu nu am.Da.

Speranțele mele sunt clădite pe nimic altceva Decât pe Sângele lui Isus și neprihănire;

Când totul în jurul sufletului meu cedează, Atunci El este toată speranța și odihna mea. Pentru că pe Cristos, Stâncă solidă, eu stau, Toate celelalte terenuri sunt nisipuri

mișcătoare, nu conteaza ce este aceasta.

¹⁵⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Păstorul vostru acum, Fratele Ruddell. Îmi pare rău, Satan a stins luminile acelea, dar Dumnezeu are victoria, oricum. Amin.